

پژوهشگاه قوه قضائیه

پژوهشکده استخراج و مطالعات رویه قضایی کشور

فصلنامه علمی نقد و بررسی آرای قضایی

پرداخت دین از جانب غیر مدیون

نقد و بررسی رویه شعب ۳۱ و ۴۳ دادگاه تجدیدنظر استان تهران

وب سایت: www.jpri.ir کد پستی: ۱۹۸۱۴۶۵۱۴ تلفکس: ۰۲۱-۲۲۰۹۳۶۸۴

آدرس: بزرگراه چمران، بزرگراه یادگار امام، صد از خیابان رحیمی اودین درکه، پژوهشگاه قوه قضائیه

پژوهشگاه قوه قضائیه

عنوان: پرداخت دین از جانب غیر مدیون

نقد و بررسی رویه شعب ۳۱ و ۴۳ دادگاه تجدیدنظر استان تهران

گردآوری و تدوین: پژوهشکده استخراج و مطالعات رویه قضایی

ناشر: مرکز مطبوعات و انتشارات قوه قضائیه

اساتید مدعو: دکتر فرشاد رحیمی- حجت الاسلام حمزه شریعی- دکتر میرج بابایی-

دکتر عیسی امینی

دبیر جلسه: حجت الاسلام و المسلمین محمد عبدالصالح شاهنوش فروشانی

ویراستار ادبی: مریم نوری نیگجه

نظارت فنی چاپ: منصور سعیدی

قیمت: ۴۰,۰۰۰ ریال

تیراژ و نوبت چاپ: ۱۰۰۰ نسخه اول ۱۳۹۳

عنوان قراردادی

ایران، قوانین و احکام

عنوان و نام پدیدآور

پرداخت دین از جانب غیر مدیون: نقد و بررسی رویه شعب ۳۱ و ۴۳

دادگاه تجدید نظر استان تهران/ گردآوری و تدوین پژوهشکده

استخراج و مطالعات رویه قضایی کشور.

مشخصات نشر

تهران: قوه قضائیه، مرکز مطبوعات و انتشارات، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری

۶۰ ص.

شابک

۹۷۸-۶۰۰-۷۷۰۶-۰۳-۹

مجموع فهرست نویسی

فیفا

موضوع

بدهکاران و بستانکاران — ایران

موضوع

بدهکاران و بستانکاران (فقه)

موضوع

حقوق مدنی — ایران — دعاوی — تفسیر و استنباط

شناسه

پژوهشگاه قوه قضائیه. پژوهشکده استخراج و مطالعات رویه قضایی

شناسه افزودن

ایران: قوه قضائیه. مرکز مطبوعات و انتشارات

رده بندی کنگره

۱۳۹۳ ۴/۸۱۱KML

رده بندی دیویی

۵۰۰۷۷/۱۰۶

شماره کتابشناسی ملی

۱۵۰۲

فهرست مطالب

مقدمه

۱	متن آراء موضوع نقد و بررسی
۱۰	متن استدلال
۱۱	تأیید و صحت رأی اول و ادله آن
۱۷	خلاصه و نتیجه مطالب
۲۰	طرح مسئله به صورت کلی و فراتر از دو رأی مورد بحث
۲۳	طرح مسئله به شکلی دیگر
۳۹	خلاصه مطالب

مقدمه

علی‌رغم اینکه ماده ۲۶۷ قانون مدنی، پرداخت دین توسط «مدیون» را لازم اعلام کرده، به ثالث نیز اجازه داده است تا دین دیگری را پرداخت نماید. چنانچه ثالث از مدیون، اذن در پرداخت را اخذ نموده باشد، می‌تواند به وی مراجعه کند و اگر بدون اذن مدیون اقدام به پرداخت دین وی کرده باشد، حق رجوع به مدیون را ندارد.

این مسئله به ظاهر ساده و روشن، گاه در عمل با مشکلاتی مواجه می‌شود. در سؤالی در ذهن دادرس به وجود می‌آورد. برای مثال اگر ثالث به قصد تسدیس، ولی بدون اذن از مدیون، اقدام به پرداخت دین وی نماید، آیا باز هم حق رجوع به مدیون را ندارد؟ یا اگر به علت فوری بودن مسئله، ثالث از مدیون اذن نگیرد و اقدام به پرداخت دین وی نماید، آیا حق رجوع به مدیون را دارد؟ یا اگر ثالث از مدیون، اذن در پرداخت گرفته باشد، ولی مدیون اذن ندهد و از رجوع اذن‌نمادان و پرداخت‌نشدن دین مدیون، به ثالث هم ضرر برساند، لذا ثالث اقدام به پرداخت دین مدیون نماید، در این فرض نیز آیا حق رجوع به مدیون را ندارد؟

به دیگر سخن، سؤالی که برای دادرسی به وجود می‌آید این است که آیا حکم ماده ۲۶۷ مطلق است و چنانچه ثالث برای پرداخت دین مدیون از وی اذن نگیرد، حق رجوع به وی

را ندارد یا در مواردی که قواعد ثانوی نظیر «قاعده احسان»، «قاعده لاضرر»، «سوءاستفاده از حق» و «اضطرار» حکم فرما باشد، باید دست از اطلاق ماده ۲۶۷ برداشت و به مقتضای این قواعد عمل نمود؟

www.ketab.ir